

Громадська організація
«Центр економічних досліджень та розвитку»

Збірник тез наукових робіт учасників
Всеукраїнської науково-практичної конференції

**СУЧАСНІ МІЖНАРОДНІ
ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ:
СТАНОВЛЕННЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ**

Одеса
2019

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДУМКИ

Чорний О. В.

ЗАСТОСУВАННЯ МІЖДИСЦИПЛІНАРНОГО ПІДХОДУ
ДО ЕКОНОМІЧНОЇ НАУКИ: ПРАКТИКА ТА ТЕОРІЯ 6

СЕКЦІЯ 2. СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

Вівденко Т. О.

ГЛОБАЛЬНИЙ РИНОК ЛОГІСТИЧНИХ ПОСЛУГ:
ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ 9

Гаврильченко О. В.

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ ДИВЕРСИФІКАЦІЇ СТРУКТУРИ
ЕКСПОРТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ..... 12

Давиденко Г. В.

РЕГІОНАЛЬНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЗІ СТАНДАРТИЗАЦІЇ ТА ЇХ ВПЛИВ
НА МІЖНАРОДНУ ТОРГІВЛЮ. 15

Ляшенко В. І., Осадча Н. В.

ОСОБЛИВОСТІ «СМАРТ СИЛИ» У СУЧАСНИХ ТЕОРІЯХ МІЖНАРОДНИХ
ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН: АСПЕКТ КОСМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ..... 17

СЕКЦІЯ 3. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

Іванов С. В., Ляшенко В. І., Трушкіна Н. В.

ФОРМУВАННЯ ІНСТИТУЦІЙНОГО СЕРЕДОВИЩА РОЗВИТКУ
ЛОГІСТИЧНИХ КЛАСТЕРІВ В ЕКОНОМІЧНИХ РАЙОНАХ УКРАЇНИ 22

Кириченко О. С.

ВПРОВАДЖЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ
В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ
ТА ТЕХНОЛОГІЧНОЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ ПРОМИСЛОВОСТІ КРАЇНИ..... 26

Крилова І. І.

СУТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ
У СФЕРІ ВОДОПОСТАЧАННЯ ТА ВОДОВІДВЕДЕННЯ 29

Malinoshevska Kateryna

DEVELOPMENT OF THE AGRARIAN ECONOMY SECTOR OF UKRAINE 32

СЕКЦІЯ 4. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВАМИ

Аболхасанзад А.

АНАЛІЗ ОСНОВНИХ МЕТОДІВ ВИЗНАЧЕННЯ
ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВ..... 36

Галайко А. М.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕСУРСАМИ
ДЕРЖАВНИХ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ 40

Гамова І. В.

ВПЛИВ ФРЕЙМІНГУ НА ФОРМУВАННЯ СУСПІЛЬНОЇ ДУМКИ..... 43

невідповідність їх технічного рівня сучасним вимогам; недостатність міжгалузевої координації у розвитку транспортної інфраструктури; низька ефективність фінансово-економічних механізмів, які стримують притік інвестицій на розвиток логістики в Україні. З огляду на це, посилення позицій країни як гравця на глобальному ринку логістичних послуг, а також досягнення світових стандартів його функціонування потребує пріоритетизації логістичного сектору в стратегіях розвитку національної економіки, сприяння росту його інноваційності та дебіюрократизації, формування комплексу маркетингу для просування логістичних послуг на ринку.

ЛІТЕРАТУРА

1. Connecting to Compete 2016: Trade Logistics in the Global Economy. The Logistics Performance Index and Its Indicators [Electronic resource] / J-F. Arvis, D. Saslavsky, L. Ojala, B. Shepherd, Ch. Busch, A. Raj, T. Naula. – Mode of access: https://wb-lpi-media.s3.amazonaws.com/LPI_Report_2016.pdf.
2. Global Logistics Market 2018–2022 / Technavio, 2018. – 137 p.
3. Top 5 Logistics Companies in the World 2019 [Electronic resource] – Mode of access: <https://blog.technavio.com/blog/top-5-logistics-companies-world>.
4. Горошко К.О. Світовий досвід розвитку логістичних підприємств / К.О. Горошко, О.М. Аляб'єва // Економічний вісник Запорізької державної інженерної академії. – 2016. – Вип. 3. – С. 72–74.
5. Малащук Д.В. Сучасний стан та особливості розвитку світового ринку логістичних послуг / Д.В. Малащук, Н.А. Гринчак // Ефективна економіка. – 2018. – № 6. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.economy.nauka.com.ua/pdf/6_2018/34.pdf.
6. Шандрівська О. Комплексний аналіз ринку логістичних послуг в Україні / Шандрівська О. Шевців Л. // Актуальні проблеми економіки. – № 7(181). – 2016. – С. 163–173.

Гаврильченко О. В.

кандидат економічних наук,
доцент кафедри менеджменту та бізнесу

*Харківський національний економічний університет
імені Семена Кузнеця
м. Харків, Україна*

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОЦЕСУ ДИВЕРСИФІКАЦІЇ СТРУКТУРИ ЕКСПОРТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

На сьогоднішній день необхідність експортної диверсифікації підприємств України обумовлена в першу чергу зменшенням попиту на вітчизняну продукцію внаслідок світової рецесії та процесом дезінтеграції з Російською федерацією в умовах політичного протистояння.

В рамках дослідження диверсифікація розглядається з точки зору процесно-орієнтованого підходу управління на підприємстві, а саме як послідовність етапів (дій), спрямованих на розвиток різних видів діяльності, створення нових і удосконалення наявних товарів, робіт, послуг з метою функціонування та закріплення конкурентних позицій на внутрішньому і зовнішньому ринках, на основі раціонального розподілу та ефективного використання ресурсів [3]. Для подальшого вивчення процесу диверсифікації використано стандарт IDEF0, основою якого є графічне представлення (графічна мова описування) бізнес-процесів і сукупність ієрархічно взаємозв'язаних діаграм, кожна з яких являє собою структурну одиницю представленої моделі.

З метою прийняття ефективних управлінських рішень стосовно експортної політики підприємства важливим є процес оцінювання диверсифікації підприємства, який у загальному вигляді можна представити наступним чином (рис. 1). У свою чергу, кожен із представлених функціональних блоків (етапів) також являє собою сукупність відповідних дій. Зокрема блок «Аналіз диверсифікаційних заходів», який є одним із ключових в представленій моделі, включає в себе наступні складові: визначення рівня диверсифікації виробництва; визначення стадій отримання доданої вартості (оцінка її частки у величині товарної продукції); визначення диверсифікації збуту (оцінка різноманітності ринків збуту та їх сегментів); визначення ступеня спорідненості видів економічної діяльності [2].

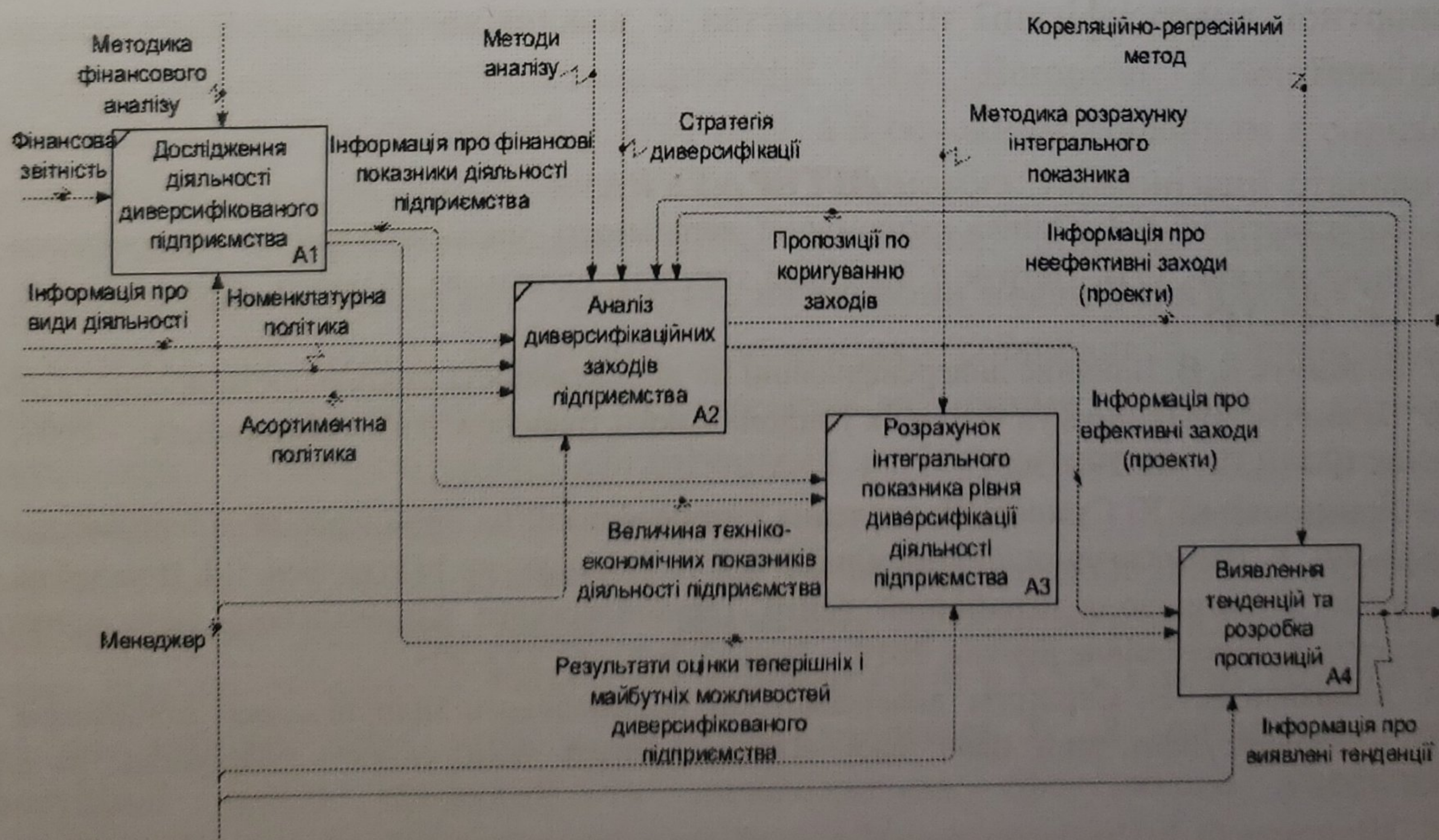

Рис. 1. Процес оцінювання експортної диверсифікації підприємства
 Джерело: розроблено з використанням програмного продукту Ramus Educational

Важливо зупинитися також на основних підходах до оцінювання диверсифікації підприємства, які за результатами теоретичного та практичного аналізу узагальнено на рис. 2 [1; 3; 4, с. 79].

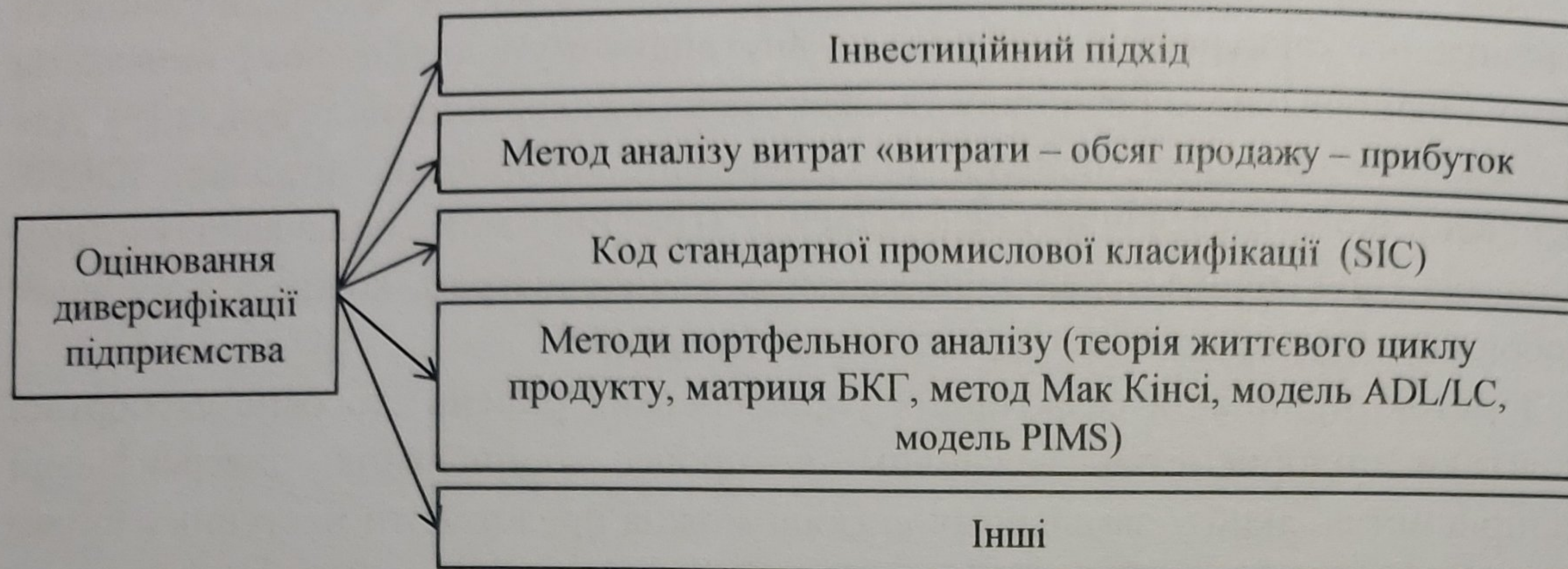

Рис. 2. Основні підходи до оцінки та аналізу диверсифікації підприємства

У цілому, склад, зміст та послідовність здійснення основних етапів оцінювання експортної диверсифікації підприємства обумовлюються наступними чинниками: наявність відповідних ресурсів, розмір компанії, рівень кваліфікації персоналу, ефективний менеджмент, організація активної маркетингової та кон'юнктурної роботи на зовнішніх ринках, внутрішня мотивація та цілі експортної діяльності. Розуміння основних етапів здійснення експортної диверсифікації підприємства є важливою умовою її подальшої реалізації.

ЛІТЕРАТУРА

1. Богуславський Є.І. Оцінка економічної доцільності диверсифікації на підприємстві / Є.І. Богуславський, О.В. Петрук // Зовнішня торгівля: економіка, фінанси, право. – 2010. – № 2. – С. 143–147.
2. Болочук Б. В. Влияние диверсификации на эффективность деятельности предприятия / Б. В. Болочук, Н. П. Драгун // Вісник Національного транспортного університету. – 2009. – Випуск 19. – Ч. 1. – С. 298–305.
3. Дрималовська Х. Сутність та значення диверсифікації на промислових підприємствах / О. Кузьмін, Х. Дрималовська // Економічний аналіз: [зб. наук. пр.] / відп. ред. С.І. Шкарабан. – Тернопіль: Видавничо-поліграфічний центр Тернопільського національного економічного університету «Економічна думка», 2013. – Вип.12, ч.3. – С. 222–225.
4. Ковальов А. В. Стратегія диверсифікації промислового підприємства: монографія / А. В. Ковальов; Держ. вищ. навч. закл. «Приазов. держ. техн. ун-т». – Маріуполь: [б. в.], 2012. – 212 с.
5. Шнирков О. І. Проблема трансформації товарної експортної спеціалізації України в умовах пошуку нових ринків збуту / О. І. Шнирков, Н. В. Резнікова // Актуальні проблеми міжнародних відносин. – Вип. 124 (частина II). – 2015. – С. 121–129.